

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ 9, 27-35) (27/07/2025)

«Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ» (στ. 27)

Δύο θαύματα διηγείται ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, στην περικοπή αυτή. Τη θεραπεία των δύο τυφλών και του δαιμονιζομένου κωφού. Χάρισε το φως στα μάτια των δύο τυφλών, οι οποίοι με μεγάλη χαρά είδαν το θεραπευτή τους και άνοιξε τα αυτιά του κωφού, αφού βγήκε από μέσα του το δαιμόνιο και μίλησε. Το δαιμόνιο του είχε δέσει τη γλώσσα και την ακοή. Άξιο παρατηρήσεως στην προκειμένη περίπτωση είναι το γεγονός, ότι ο Κύριος, αφού τους θεράπευσε τους προστάζει: «ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω» (στ. 30). Δηλαδή, «προσέχετε κανείς να μη μάθει για το θάυμα».

Οι τυφλοί πίστεψαν ότι όντως ο ιατρός τους, ήταν ο προσδοκώμενος Μεσσίας, ο Χριστός, τον ακολούθησαν και τον παρεκάλεσαν λέγοντας: «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ» (στ. 27). Είναι η πρώτη φορά που αποκαλείται ο Ιησούς, “Υιός του Δαυῖδ”. Και αυτό, γιατί πίστευαν, ότι ο Μεσσίας θα γεννιόταν εκ σπέρματος Δαυῖδ. Ο Ιερός Χρυσόστομος παρατηρεί και λέγει: «οι τυφλοί δια της ακοῆς εἶχον ἤδη πιστέψει στο Χριστό». Το «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυῖδ», ήταν η προσευχή τους. Ολιγόλογη η προσευχή τους, αλλά μεγάλη η πίστη τους. Όταν προσευχόμαστε στο Θεό δεν πρέπει να πολυλογούμε. Το είπε ο Κύριος: «προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε» (Ματθ. 6,7). Η προσευχή μας θα πρέπει πάντοτε να συνταυτίζεται και με το θέλημα του Θεού και να περιέχει το στοιχείο του “Θείου ελέους”. Δηλαδή, να παρακαλούμε το Θεό, να μας ελεήσει και να μας συγχωρήσει.

Ο Κύριος, στην περικοπή, μας διδάσκει και τη δύναμη της πίστεως, η οποία συνεργεί στο να γίνει το θαύμα: «Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθήτω ὑμῖν.». Απ’ αυτό διδασκόμαστε, ότι θα πρέπει και εμείς χωρίς να ντρεπόμαστε να ομολογούμε την πίστη μας. Την πίστη μας θα πρέπει να την συνοδεύουν και τα έργα της ζωῆς μας, τα οποία είναι σύμφωνα με τις εντολές του Θεού. Αν σήμερα, η προσευχή μας δεν έχει τα στοιχεία που πρέπει, αυτό είναι σημεῖο της αναιμικής μας πίστεως. Μία Ορθοδοξία χωρίς ορθοπραξία. Είμαστε μόνο λόγια χωρίς έμπρακτη πίστη. Έτσι η προσευχή μας δεν μπορεί να φτάσει στο θρόνο του Θεού, ώστε να κατευθυνθεί, «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Του». Πρέπει να υπάρχει αρμονία λόγων και έργων.

Εκτός της σωματικής τυφλώσεως, υπάρχει και η ψυχική τύφλωση, η οποία προέρχεται από τα πάθη της αμαρτίας. Πιο δυστυχής από το σωματικό τυφλό, είναι ο τυφλός στην ψυχή, γιατί αυτός δεν βλάπτει μόνο τον εαυτό του, αλλά βλάπτει

περισσότερο τους άλλους ανθρώπους. Τυφλωμένοι ψυχικά, είναι: οι κλέφτες, οι ψεύτες, οι επίορκοι, οι φθονεροί, οι συκοφάντες και όσοι κάνουν αμαρτίες. Αντιθέτως, οι τυφλωμένοι σωματικά δεν βλάπτουν κανέναν, αλλά υποφέρουν και πονούν, γιατί δεν μπορούν ν' απολαύσουν όλη την ομορφιά της δημιουργίας του Θεού.

Οι τυφλοί της περικοπής, είχαν το μέγα χάρισμα να δουν το Χριστό με τα μάτια της ψυχής τους, γι' αυτό προσευχήθηκαν δυνατά, «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ». Εἶχαν δει το Φως της Θεότητας. Ενώ οι τυφλωμένοι ψυχικά Φαρισαίοι, δεν είδαν το θαύμα ούτε το Χριστό, αλλά κατηγόρησαν το Χριστό, λέγοντας, ότι: «ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια» (στ. 34). Αυτός είναι ο καρπός της ψυχικής τυφλώσεως και συκοφαντίας. Ἦταν τόσο τυφλωμένοι, που οδήγησαν ένα Θεό στο σταυρό, για να εκδικηθούν Εκείνον, ο Οποῖος χάρισε τόσες δωρεές και ευεργεσίες στους ανθρώπους. Γιατί φοβόταν μήπως ο Κύριος τους αφαιρούσε τη δόξα και την εξουσία τους.

Μα μήπως και σήμερα δεν έχουμε αδελφούς μας, οι οποίοι μαινόμενοι από φθόνο και ζήλια δεν κακολογούν και πολλές φορές άδικα, ευσεβείς χριστιανούς μας, οι οποίοι εργάζονται για την πρόοδο της Εκκλησίας του Χριστού; Με τον ίδιο τρόπο ο σατανάς, συκοφάντησε στον Αδάμ το Θεό και ως αποτέλεσμα, εισήλθε το προπατορικό αμάρτημα σε όλους τους ανθρώπους.

Για το λόγο αυτό, ας είμαστε πάντοτε σε επιφυλακή, ώστε να μη γινόμαστε θύματα των παγίδων του πονηρού, που θέλει τον ψυχικό μας θάνατο. Χρειάζεται πολλή μεγάλη προσοχή, γιατί ο σατανάς, μπορεί να μας παρουσιασθεί, με σκοπό να μας δελεάσει, με διάφορες μορφές, ακόμη και ως «ἄγγελος φωτός» (Β' Κορ. 11, 14). Ας αποφύγουμε κάθε συκοφαντία, κατά των αδελφών μας.

Οι τυφλοί της περικοπής προσευχήθηκαν στο Χριστό με πίστη και βρήκαν το Φως τους. Μακάρι και εμείς, όταν πονέσουμε να κάνουμε την ίδια προσευχή με θερμή πίστη: «Κύριε, Υιέ του Θεού ελέησον με». Αμήν!

Πρωτοπρεσβύτερος
π. Βύρων Λάμπας
εφημέριος Ενορίας Βουνοπλαγιάς